

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Statv Religionis Christianae, Per Evropam, Asiam,
Africam, Et Orbem Nouum, Libri IV.**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1619

Cap. XXVII. Sinensis regni status.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11108

quaginta distans, trecentas fermè ambitu colligit. Gens est bellicosa nulla habens Deorum fana, nec præter Solem, cui cœlestes honores tribueret, numen vllum: eoque magis idonea ad veri Dei cultum amplectendum. Anno 1544. duo ex Macazariæ regno dynastæ, cum alijs plurimis, per Antonium Paiuam, mercatorem Lusitanum, ad Christi castra sunt adducti.

Annis proximè insequentibus, B. Franciscus Xauerius, in Macazariensium salute procuranda feridò laborauit, & Catechismum Latinum in vernaculam ipsorum linguam conuertit.

CAPVT XXVII.

SINENSIS REGNI STATVS.

EXtremum Sinarum in Oriente Imperium, iam inde à temporibus Ptolomæi *Sina* dicitur, à Lusitanis, & alijsque Europæis hodie *China* vulgò nuncupatur. A Marco Paulo Veneto, qui circa annum Christi 1200. totum penè Orientem lustrauit, *Cataium* indigetatur: quod nomen & Saraceni ad occasum huic regno tribuunt.

Quod ad amplitudinem spectat, regnum istud seu potius Imperium, ad Austrum

strum incipit in gradu nono supra decimum eleuati supra horizontem poli, in insula, quam ipsi *Hainam* vocant, & excurrit in Septentrionem ad secundum & quadragesimum, ad Boreales illos muros, quibus Sinæ à Tartaris ac Scythis suum imperium separant ac tuentur. In longum incipit à centesimo duodecimo, ab insulis fortunatis, in prouincia Iunanensi, & in centesimo tricesimo secundo, mari ad Solis ortum terminatur.

Errarunt itaque nostri æui Scriptores ac Geographi hæctenus, qui ad tertium supra quinquagesimum illius limites protulerunt.

In Sinarum regno duæ sunt prouinciæ curiales ac sedes Regiæ; *Nanquinum*, quod *Nanquin.* Regiam Australem, & *Pequinum*, quod *Pequin.* Borealem sonat. Præter has sunt aliæ tredecim prouinciæ seu potius regna. In his quindecim regnis vrbes maiores 247. *Cheu* nuncupatæ, vulgares verò reliquæ 1132. *Hien* dictæ, continentur. Rex autem Pequini plerumque commoratur: quem vnicum habent Sinenses.

Pequinum olim *Cambalu*, Nanquinum verò *Quinzaij* nuncuparunt Tartari, qui *Cambalu?* *Quinzaij.* temporibus M. Pauli Veneti, magnam partem regni Sinenfis occupauerant, & nomina mutauerant.

Sinæ

Sinæ porrò pacis quàm belli artibus sunt aptiores, & cæterarum nationum mutuos congressus fugiunt, easque terrore mortis iniecto, à suis finibus ferè arcent.

Plurima item habent gymnasia seu Academias, ex quibus ij ad ciuitatum ac prouinciarum gubernacula deliguntur, qui ceteris eloquentia, ac iuris prudentia præstant.

*B. Francisci
Xauerij
obitus.*

Christianam apud Sinas expeditionem primus aggressus est Beatus Franciscus Xauerius, vir verè Apostolicus: sed anno 1552. ad vitam meliorem à Deo euocatus, Sinas ingredi non potuit. Obijt autem in ipso itinere, quod ad Sinas instituerat, in Sanciano insula, leucis triginta à continenti regni Sinarum distante: quò per id tempus, commercij causâ, soliti erant Lusitani & Sinenses commeari, ante opidi Amacaensis exstructionem.

Tentatam à Xauerio expeditionem subsequentibus annis prosecuti sunt eiusdem Societ. Patres, domicilio primùm fixo in peninsula & vrbe *Amacaensi*. Inde *Scianquinum* anno 1582. est processum, ac deumum *Pequinum* & *Nanquinum*: in quibus vrbibus illustra hodie Collegia Societas Iesu habet.

*Matthæo
Ricci.*

Præ cæteris autem P. Matthæo Riccio,
natio-

natione Italo, expeditionis Sinicę felix successus referri debet acceptus, qui annis fere xxx. in eâ exactis, ibidem piè in Domino obdormiuit, Pequini anno 1610. in palatio suburbano, à Rege Sinarum Societ. Iesu in usum Collegij attributo, conditus.

Scrisit idem Riccius Italicè de Sinensis Ecclesię primordijs, ac progressu cõmentarium, quera libris V. Latinum reddidit P. Nicolaus Trigautius, Belga, Duacensis. Huc ex Sinis in Belgicam nostram annis superioribus reducem, non semel de rebus Sinensibus differentem magna cum voluptate audiimus. Idè anno 1618. ex Lusitania versus Sinas solués, socios plurimos ex Europa secũ auexit: vt nihil dicã de bibliotheca amplissima, horologijs, monilibus, picturis, alijsque Europę mirabilibus, à Paulo V. Papa, & varijs Principibus dono acceptis, quę secum asportauit, Regi ac proceribus Sinensibus cum fructu rei Christianę, vt speramus, amplissimo, offerendis.

Cæterum ab ipso S. Thoma Apostolo doctrinam Christianam in Sinas olim inuectã fuisse, ex codicibus Chaldæis orę Malabaricę, eiusdem Apostoli prædicationibus illustratę colligitur. Id enim disertè traditur in Breuiario Chaldæo Ecclesię Malabaricę his verbis: *Per D. Thomam euauit error idolatrię ab Indis: per D. Thomam Sina & AE-*

*In secũdo
No. Et rno
Offic. j D.
Thomæ.*

M

thio-

thiopes conuersi sunt ad veritatē: per D. Thomā
baptismi Sacramentū acceperūt & filiorū ado-
ptionē: per D. Thomā crediderūt & confesi sunt
Patrē, & filiū, & spiritū sanctum. Per D. Thomā
acceptā seruauerūt fidem vnius Dei: per D. Tho-
mam doctrina viuifica splendores orti sunt vni-
uerse Indiae: per D. Thomam regnum caelorum
volauit, & ascendit ad Sinas.

Deinde in quadam antiphona sic habe-
tur: Indi, Sina, Persae, & ceteri Insulani, & qui
in Syria, Armenia, Gracia, & Romania, in com-
memoratione D. Thomae offerunt adorationem
nomini tuo sancto.

In Summa verò Canonum Synodaliū
parte 2. sermone 6. cap. 19. de Canonibus
constitutis super Episcopos & Metropolita-
nos, simul habetur Canon Theodosij Pa-
triarchae in haec verba:

Haec sex sedes capita prouinciarum & Me-
tropolitae, videlicet Hilam, Nziuin, Prath, Af-
sur, Bethgarmi, & Halah, qui digni habiti sunt,
vt ordinationi Patriarchae interueniant, nec
absunt, vt alij quarto quoque anno apud Patri-
archam conueniant. Sic etiam Episcopi magna
Prouinciae, nimirum reliqui Metropolitae, China,
India, Pases, Mauzeorum, Xam, Raziqueorū,
Herione (haec est Cambaia) & Smarcandia
(haec est Mogor) qui longissimè absunt, nec va-
stissimi montes & turbulentissima maria per-
mittunt eis transitum, ad libitum, mittant lit-
teras

teras confessionis (id est communionis) ad Patriarcham semel sexto quoque anno. Quando verò Lusitani Cocinum appulerunt, regebat hanc ecclesiam Malabaricam D. Iacobus, qui sic scribebat, *Metropolita India & China*; ut constat etiam ex eiusdem MS. noui Testamenti codice, ubi in calce sic habetur: *Scripti hunc librum D. Iacobus Metropolita India & China*. Eodem modo D. Ioseph post prædictum D. Iacobum, qui Romæ diem obiit, sic subscribat: *D. Ioseph Metropolita totius India & China*. Ita Tr. gautius lib. I. cit. cap. vltimo.

CAPVT XXVIII.

DE CAUCHINCHINAE REGNO
apud Sinas.

CAuchinchinæ regnum, Chinensi imperio vectigale, eidem adiacet, & octo plus minus dierum nauigatione abest Amacao, opido celebri, Lusitanorum apud Sinas statione. Incolæ caracteribus vtuntur Sinenfibus, vestitu eodem, ac penè eodemq; gubernandi modo. Rex ipse Cauchinchinæ, per Lusitanos mercatores, anno 1615. Patres aliquot Societatis Amacao euocauit: quibus facultatem dedit templa exstruendi, Christi q; doctrinam prædicandi, & subditis acceptandi. Plurimi itaq; mox baptizati sunt, atq; in ijs Magistratus, alijq; primores nõ pauci.

M 2

COL-